

hvor der er tale om sammenskrivninger, hvor der er tale om moderniseringer, hvor der er tale om lempelser, og hvor der er tale om skærper. Og det er jo den slags ting, man som ordfører har pligt til at sætte sig ind i, inden man giver tilsagn om støtte eller det modsatte til et forslag.

Det andet, man skal være opmærksom på, er jo, hvordan loven kommer til at virke i praksis ude hos den mangfoldighed af store og små virksomheder og enkeltpersoner, som efterfølgende skal efterleve disse regler. Og det er på disse punkter, dels sammenligning med eksisterende retsgrundlag og dels vurderingen af, hvordan det her kommer til at virke, at man efterlades med mange flere spørgsmål end svar.

Vi har allerede set, at et foretagende som Danmarks Skibskreditfond, som jo oven i købet er et offentligt foretagende, har henvendt sig til Skatteudvalget og gjort opmærksom på, at efter deres vurdering er der et problem, nemlig det forhold, at ganske mange skibe er finansieret i amerikanske dollar, og hvis man forestiller sig et udsving på bare 0,2 procentpoint hæver de, at det kan betyde helt op til 100 mio. kr. i ændringer i den skattepligtige indkomst.

Se, en sådan udløber, en sådan konsekvens af loven er vi ikke interesserede i at medvirke til. Derfor håber vi på, at enten det ændringsforslag, som Skibskreditfonden selv har peget på, eller et andet ændringsforslag fra ministeren kan nyde fremme, for vi er ikke interesserede i på den måde at gøre det mere besværligt for dem, der bygger skibe, end det allerede er i dag. De har store problemer nok med at holde konkurrencen i forhold til de andre lande gående, og derfor må vi ikke med sådan en ny lovgivning gå ind og gøre det værre.

Men når man som Fremskridtsmand skal kigge på et skattelovsforslag, har vi en god tommelfingerregel hos os. Vi starter med at slå op under de provenumæssige konsekvenser. Så har man altid en fornemmelse af, hvor forslaget bærer hen. Det gjorde jeg selvfølgelig også og kunne så med det samme konstatere, at ministeren ikke har lagt skjul på – det står ligefrem i ministerens fremsættelse – at det første år vil disse lovændringer betyde 1 mia. kr. mere i statskassen. Men ikke nok med det; i de efterfølgende år vil man også kunne få en helårsvirkning på op imod 900 mio. kr. af lovvedtagelsen.

Det betyder altså, at der flyttes kapital fra den private sektor ned i statens kasse og til dels i kommunernes kasser. Det synes vi ikke er

nogen god idé. Så derfor er vi mere end interesserede i under udvalgsarbejdet præcist at få belyst: Hvorfra kommer de penge? Argumentet om, at en del skyldes særlige betalinger fra realkreditinstitutterne, er ikke tilfredsstillende. Realkreditinstitutterne skal også kunne eksistere på markedsvilkår, og hvis vi går ind og henter ekstra penge fra dem, betyder det jo, at de lader det gå videre til deres respektive kunder.

Så over til selve den metodik, der er blevet anvendt. Der kan vi jo, som ved en lang række andre lovforslag, vi bliver præsenteret for i de her år, kun være tilfredse med, at der sker sammenskrivninger af lovene, så man som borger i dette land får større overblik over, hvordan gældende lov er.

Venstres ordfører var inde på, at der i den forbindelse lægges godt ud med en 10 siders forholdsvis præcis formulering af de nye lovparagraffer. Men når vi så kommer om under ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser, må jeg indrømme, at så hoppede kæden af for mit vedkommende. Kigger vi på lovforslag nr. L 194, § 41, og læser et par linjer her, tror jeg, at folk vil kunne forstå, hvor svært det kan være at skulle tage stilling til den slags.

Den lyder som følger:

»§ 4 har virkning for fordringer, som erhverves den 29. maj 1991 eller senere. For selskaber m.v., der ikke opfyldte betingelsen i § 2, 2. pkt., som affattet ved lovbekendtgørelse nr. 627 af 29. september 1987, som ændret ved lov nr. 255 af 25. april 1990 og lov nr. 386 af 13. juni 1990, dvs. ikke-næringsskattepligtige selskaber m.v., har bestemmelsen dog virkning for tab på fordringer og gevinst på gæld, der realiseres den 27. december 1990 eller senere, for så vidt angår fordringer og gæld i danske kroner, som ikke er erhvervet som skattepligtigt vederlag for leverede varer og andre aktiver samt tjenesteydelser.«

Sådan fortsætter det i 9 spalter. Fuldstændig på samme vis. Jeg vil gætte på, at hos langt de fleste store og små selvstændige erhvervsdrivende, ja, selv i endog meget store virksomheder, er man simpelt hen nødt til at hyre endog særdeles kvalificeret juridisk og revisionsmæssig bistand for at finde ud af, hvordan man skal forholde sig til disse ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser.

Jeg kan som ordfører kun sige: Jeg kan ikke overskue, hvad det her betyder for virksomhederne. Jeg kan ikke overskue, hvad det betyder for den enkelte virksomheds dispositioner, fordi